

Sygn. akt I C 176/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 sierpnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSR Bogusław Glinka

Protokolant: Joanna Bobrowska

po rozpoznaniu w dniu 06 sierpnia 2015 roku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) ***Spółka z o.o. Spółki Jawnej we W.***

przeciwko ***T. K.***

o zapłatę kwoty 3 306,38

oddala powództwo.

Transkrypcja ustnego uzasadnienia wyroku z dnia 06 sierpnia 2015 r.

początek tekstu

[Przewodniczący 00:00:02.558]

Sąd wygłosi jednocześnie ustne uzasadnienie przedmiotowego orzeczenia. Powód reprezentowany przez fachowego pełnomocnika będącego radcą prawnym wniósł w elektronicznym postępowaniu upominawczym do e-Sądu, czyli Sądu Rejonowego Lublin Zachód w Lublinie pozew przeciwko T. K. o zapłatę kwoty 3.306 złotych 38 groszy wskazując, iż pozwany zawarł z powodem telefonicznie umowę pożyczki, była ona potwierdzona, rozmowa została nagrana, potwierdzona została pisemnie, zweryfikowana przez przelew ze swojego rachunku bankowego na rachunek powoda. Z twierdzeń pozwu wynikało, że powód udzielił pozwanemu pożyczki w wysokości 2.000 złotych, a na, na koszty pożyczki składały się jeszcze prowizja za obsługę pożyczki 900 złotych oraz 100 złotych prowizja za udzielenie pożyczki i miały być naliczone też odsetki umowne w wysokości 16, bez oznaczenia, czego. Należność miała być spłacana w 12 miesięcznych ratach w kwocie po 273 złote 29 groszy. Pierwsza rata 4 listopada 2013, ostatnia 3 października 2014. Całkowita kwota do spłaty według twierdzeń powoda wynosiła 3.279 złotych 45 groszy. Za nieterminowe spłaty miały być naliczane odsetki karne w wysokości czterokrotności stopy lombardowej. Pozwany wedle twierdzeń pozwu nie wywiązał się z przedmiotowej umowy, w związku, z czym powód został zmuszony do wypowiedzenia jej 20 marca 2014 roku. W dacie tego wypowiedzenia całkowita kwota roszczenia wynosiła 2.986 złotych 68 groszy, na którą składać się miał kapitał 632 złote, odsetki umowne 127,87 , 300 złotych prowizji za obsługę pożyczki, 33 złote 32 grosze prowizja za udzielenie pożyczki, 24 złote i 95 groszy to odsetki karne i 45 złotych opłaty za czynności windykacyjne naliczone zgodnie z warunkami umowy. W dniu sporządzenia pozwu według powoda zobowiązanie pozwanego wynosiło już 3.306 złotych 38 groszy, w tym kapitał 1.859,49, odsetki umowne 173,69 złotych naliczone do wypowiedzenia umowy, kwota 47 złotych 1 grosz odsetki karne naliczone przed, przed przeniesieniem, wypowiedzeniem umowy, tak to zostało oznaczone, 825 złotych kwota opłaty operacyjnej, 91 złotych 67 groszy kwota opłaty przygotowawczej, 45 złotych kwota opłat zapadłych, 263 złote 72 grosze kwota odsetek po wypowiedzeniu umowy. Powód powołał się, że nie musi wykazywać w świetle ustawy artykułu 30 ustęp 1 punkt 10 Ustawy o kredycie konsumenckim, co składa się na, na żądane opłaty, obowiązany jest jedynie poinformować

kredytobiorcę, jakie opłaty obowiązany jest ponieść w związku, z czym także w postępowaniu sądowym oświadczył, że nie będzie wskazywał, co się składa na te wymienione przez siebie opłaty. Stwierdził, też, że pozwany dotychczas nie zapłacił należności, dochodzonej należności. Wezwany do uzupełnienia pozwu, braków formalnych pozwu, po przekazaniu sprawy przez e-Sąd w Lublinie, który uznał brak podstaw do wydania nakazu zapłaty, pozwany uzupełnił braki formalne, to jest przedłożył pełnomocnictwo i odpis z KRS powodowej spółki, natomiast nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie twierdzeń zawartych w pozwie. Pozwany nie stawił się na rozprawę, nie żądał przeprowadzenia jej w swojej nieobecności, nie składał żadnych wyjaśnień ustnie ani na piśmie, wobec czego stosownie do artykułu 339 paragraf 1 Kodeksu postępowania cywilnego Sąd wydaje wyrok zaoczny. Niestety wbrew, wbrew regulacji, znaczy zgodnie z regulacją paragrafu 2. Sąd nie mógł uznać za prawdziwych twierdzeń zawartych w pozwie, bowiem budziły one uzasadnione wątpliwości, mianowicie powód nie przedłożył żadnych dowodów na poparcie tych twierdzeń, a z jego wyliczeń wynikają zupełnie różne kwoty. W pierwszym, w pierwszej części pozwu, gdzie wskazał, że na dzień wypowiedzenia kapitał wynosił 632 złote 86 groszy, natomiast na dzień sporządzenia pozwu kapitał miał wynosić 1.859 złotych 49 groszy. Nie wiadomo skąd kapitał mógł wzrosnąć ani jaki jest sposób wyliczeń. Wskazana też na dzień wypowiedzenia umowy kwota 2.986 złotych 68 groszy nie odpowiadała wskazanemu zestawieniu. Z zsumowania pozycji wskazanych w pozwie wynosi, wychodziła kwota 1.163 złote 90 groszy, a nie kwota 2.986,68. Zatem, ponieważ powód nie wykazał, nie udowodnił twierdzeń pozwu o istnieniu roszczenia, jego wymagalności, warunkach, wysokości odsetek umownych, podstaw obliczania tych należności ani zaakceptowania warunków umowy przez pozwanego, bowiem wymienione w liście dowodów pozwu wniesionego w postępowaniu elektronicznym, umowa z 24 września 2013 roku oraz płyta z nagraniem rozmowy telefonicznej, podczas której miała zostać zawarta umowa pożyczki, a także formularz informacyjny z załącznikami zawierający tabele opłat i prowizji, wypowiedzenie umowy pożyczki z 4 maja 2014 oraz wezwanie do zapłaty wymienione w tej liście dowodów nie zostały przedłożone mimo wezwania wraz z wezwaniem do uzupełnienia braków formalnych do przedłożenia dowodów, wskazanych w liście dowodów, których tylko w postępowaniu elektronicznym powód nie ma obowiązku przedkładać. Stosownie do artykułu 6 Kodeksu cywilnego oraz 232 Kodeksu postępowania cywilnego strona, która wywodzi z określonego faktu skutki prawne winna jest przedstawić dowody na potwierdzenie faktów podawanych przez siebie, zatem skoro powód nie przedstawił żadnych dowodów powództwo, jako nieudowodnione, bezzasadne podlegało oddaleniu. Skoro powód przegrał proces nie należy mu się zwrot kosztów procesu, a Sąd nie zasądził ich na rzecz pozwanego albowiem pozwany takich kosztów nie poniósł. O rozkładzie ciężaru kosztów procesu decyduje artykuł 98 Kodeksu postępowania cywilnego. To wszystko.

[Koniec części 00:10:03.555]